

உ.
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத்திரட்டு.

திருவாவடுதுறையாதீனம்
1952.

திருவாவடுதுறையாதீன வெளியீடு 64.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத்திரட்டு.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து
இருபத்தொன்றாவது குருமஹாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்
கட்டியிட்டருளியபடி

அவ்வாதீனவித்துவான்
த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால்
பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1952.

உரிமை பதிவு.

இருபத்தொன்றுவது குருமஹாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள்

வ
சிவமயம்.

மு க வு ரை .

இந்தச் சிவபூசைத்திரட்டு சைவமெய்யன்பர்கள் பாராயணத் தின்பொருட்டு வெளியிடப்பெறுகிறது. சிவாகமவிதிவழாமல் ஆசாரியர்பால் சிவதிட்சை சிவபூசைகளை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விடாமல் பூசைசெய்யக்கடவர்.

இதனைத்திரட்டி அருளியவர்கள் இத்திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பெரியோர் என அம்மட்டில்தான் இப்போது தெரிகிறது. இதன் காகிதக் கையெழுத்துப் பிரதியொன்று ஆதினப் புத்தக சாலையில் கிடைத்தது. 50-60 ஆண்டுக்குமுன் எழுதப்பட்டு உள்ளது அது. பின்பு அச்சிட்ட புத்தகம் ஒன்று பிழை மலிந்ததாகக் கிடைத்தது. அவைகளைப் பரிசோதித்தபொழுது அச்சிட்டவர் சீரங்கம், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை எனவும், அவர் மதுரை - ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆதினவித்துவான் சுப்பிரமணிய பிள்ளை மாணவர் எனவும் அறிந்தேன். அந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவர் மதுரை - இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள் மாணவர் எனவும், தமது ஆசிரியர்போலவே நைட்டிகப் பிரமச்சரிய ஒழுக்கம் குன்றாதவர் எனவும், சைவசித்தார்த சாஸ்திரங்களை ஐயம்திரிபறக் கற்றுத்தேர்ந்தவர் எனவும், ஸ்ரீ கந்தபரம்பரை, குரியனாரீகோயில் ஆதினம் குருமகாசந்ந்தானம் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக சுவாமிகள் பால் சிவஞானோபதேசம் முதலியன பெற்றுயர்ந்தவர் எனவும் தெரிந்துகொண்டேன். ஷே ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர் இவ்வாதினத்துப் பதினாறுவது பட்டம் - மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக மூர்த்திகள் காலத்துச் சின்னப்பட்டத்தில் 13 ஆண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்து சிவபரிபுரணராய் விளங்கும் ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகர் பால் வடமொழி தமிழ்மொழிகளையும் சைவ சித்தார்த சாஸ்திரங்களையும் முறையாகக்கற்றுப் பின், இவ்வாதின முறைப்படி பெற்ற

சிவஞானோபதேசத்துடன் குரியனர்கோயில் மகாசந்நிதானமாக
வீற்றிருந்து சிறந்தவர்கள் எனவும் வரலாற்றுமூலம் உணர்ந்தேன்.
ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகரும், இராமசாமிப்பிள்ளை என வழங்கும்
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையும் மேலகரம் மகாசந்நிதானத்தின் திருவருள்
பெற்றதுடன் அவர்களிடமும், மஹாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்
பிள்ளையவர்களிடமும் கல்வியின்ற பெரியோர் என வரலாற்றுண்
மையால் தெளிந்தேன். இதனை அச்சிட்டுதவுக என இவ்வாதினத்து
21-வது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக
சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளியபடி இத்திரட்டு வெளிவருகிறது.
குற்றம் பொறுத்தருள்க.

திருவாவடுதுறை }
31—12—52. }

இங்ஙனம்,
சித்தாந்த சைவமணி —
த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை,
ஆதினவித்துவான்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத்திரட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவலிவலம். திருவிராகம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடியதனுருவுமை கொளமிகுகரியது
வடிகொடுதனதடி வழிபடும்வரிடர்
கடிகணபதிவரவருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர்பயில்வலி வலமுறையிறையே.

ஸ்நானஞ்செய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவாலங்காடு. திருத்தாண்டகம்.
ஒன்றாவுலகனை த்துமானூர்தாமே
யூழிதோ னாழியுயர்ந்தார்தாமே
நின்றாகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமே
நீர்வளிதீயாகாசமானூர்தாமே
கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமே
கோலப்பழிநையுடையார்தாமே
சென்றாடுதீர்த்தங்கனானூர்தாமே
திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வார்தாமே.

திருமந்திரம்

அறிவாராமர்களாதிப்பிரானைச்
செறிவானுறைபதஞ்சென்றுவலங்கொண்
மறிவார் வளைக்கைவருபுனற்கங்கைப்
பொறியார்புனன்மூழ்கப்புண்ணியராமே. (2)

அனுட்டானஞ்செய்ய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவாலவாய்த்திருநீற்றுப்பதிகம். பண்-காந்தாரம்.
மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் திருவாலவாயான்ருநீறே. (3)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

தனித்திருநேரிசை.

சந்திரற்சடையில்வைத்தசங்கான்சாமவேதி
அந்தரத்தமார் பெம்மானால்வெள்ளூர்தியான் தன்
மந்திரநமச்சிவாயவாக நீறணியப்பெற்றால்
வெந்ததும்வினையுநோயும் வெவ்வழல்விதகிட்டன்றே. (4)

திருப்பாதிரிப்புலியூர். திருவிருத்தம்.

கருவாய்க்கிடந்துன்கழலேலநீனையுங்கருத்துடையேன்
உருவாய்த்தெரிந்துன் றனுமம் பயின்றேறனுன தருளால்
திருவாய்ப்பொலியச்சிவாய நமவென்றுநீறணிந்தேன்
தருவாய்சிவகதிரீ பாதிரிப்புலியூரானே. (5)

ஜெபஞ்செய்ய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம். பண்—கௌசிகம்.

காதலாகிக்கசிந்து கண்ணீர்மல்கி
ஒதுவார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதனாமநமச்சிவாயவே.

(6)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

பலவகைத்திருத்தாண்டகம்.

தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்
தாரமார்புத்திரரார்தார்தாமாரே
வந்தவாறெங்கனே போமாதேறதோ
மாயமாயிதற்கேதும்கிழவேண்டாம்
சின்னையிருமக்கொன்று சொல்லக்கேண்மீன்
திகழ்மதியும் வாளரவுத்தினைக்குஞ்சென்னி
எந்தையார் திருநாமநமச்சிவாய
வென்றெழுவார்க்கிருவிசும்பிலிருக்கலாமே. (7)
திருநல்லம். திருக்குறுந்தொகை.

அல்லலாகவையும் பூதங்களாட்டினும்
வல்லவாறு சிவாயநமவென்று
நல்லமேவிய நாதனடிதொழ
வெல்லவந்தவினைப்பகைவீடுமே. (8)

பூசைசெய்ய ஆரம்பிப்பதற்குமுன் தோத்திரஞ்செய்ய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருப்பிரமபுரம். பண்—கட்டபாடை.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர் தூவெண்ம திருடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென்னுள்ளங்கவர்கள் வன்

விண்ண தனிலொன்றைவிரிக திரைத்
 தண்மதியைத் தாரகைகடம்மின்மிக்க
 எண்ண தனிலெழுத்தையேழிசையைக்காமன்
 எழிலழியவெரியுமிழ்தவிமையானெற்றிக்
 கண்ணவனைக்கற்குடியில் விழுமியானைக்
 கற்பகத்தைக்கண்ணாரக்கண்டேனே. (13)

சிவனெனோமொசை. பண்—பியக்கைக்கார்தாரம்.

விரிக திரனாயிறல்லர்மதியல்லர்வேதவிதியல்லர்விண்ணுநிலனும்
 திரிதருவாயுவல்லர்செறிதியுல்லர்தெளிநீருமல்லர்தெரியில்
 அரிதருகண்ணியானையொருபாகமாகவருள்காரணத்தில்வருவார்
 எரியரவாரமார்பரிமையாரும்ல்லரிமைப்பாரும்ல்லரிவரே. (14)

உட்பூசைசெய்ய

தனித்திருநேரிசை.

காயமேகோயிலாகக்கடிமனமடிமையாக
 வாய்மையேதுய்மையாகமனமணியிலிங்கமாக
 நேயமேநெய்யும்பாலாநிறையநீரமையவாட்டிப்
 பூசனையீசனாக்குப்போற்றவிக்காட்டினேமே. (15)

தனித்திருக்குறுந்தொகை.

தெள்ளத்தேறித்தெளிந்துத்திப்பதோர்
 உள்ளத்தேதறலமுதவொளியெளி
 கள்ளத்தேதன்கடியென்கவலைக்கடல்
 வெள்ளத்தேதனுக்கெவ்வாறுவிளந்தேதே. (16)

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவன்
 நினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவன்
 அனைத்தேவடமாமும்பலக்கூத்தனைத்
 தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனே. (17)

தனித்திருநேரிசை.

உடம்பெனுமனையகத்துவுள்ளமே தகனியாக
மடம்பெழுணர்நெய்யட்டிஉயிரொனுந்திரிமயக்கி
இடம்பெருநாதீயாலெனிகொளவிருந்துநோக்கில்
கடம்பமர்கானை தரதைகழலடிகாணலாமே. (18)

கோயிற்றிருவிருத்தம்.

முடிகொண்டமத்தமுமுக்கண்ணினோக்குமுறுவலிப்பும்
துடிகொண்டகையுந்துதைந்தவெண்ணீறுஞ்சுரிசுழலாள்
படிகொண்டபாகமும்பாய்புலித்தேதாலுமென்பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்டவா தில்லையம்பலக்கூத்தன்குரைகழலே. (19)

துவாரபூசைசெய்ய

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருப்புன்கூர். பண்-தக்கேசி.

நற்றமிழ்வல்லொனசம்பந்தன்
நாவினுக்கரையனுனைப்போவானும்
கற்றகுதனற்சாக்கியன்சிலந்தி
கண்ணப்பன்கணம்புல்லனென்றிவர்கள்
குற்றஞ்செய்யினுங்குணமெனக்கருதும்
கொள்கைகண்டுநிங்குரைகழலடைந்தேதன்
பொற்றிரண்மணிக்கமலங்கண்மலரும்
பொய்கைகுழ்திருப்புன்கூருளானே. (20)

மூவெயில்செற்றொன்றுயந்தமூவரில்
இருவர் நின்றிருக்கோயிலின்வாய்தல்
காவலாளரென்றேவியபின்னை
யொருவனீகரிகாடாங்க
மாணநோக்கியோர்மாநடமகிழ
மணிமுழாமுழக்கவருள்செய்த
தேவதேவநின்றிருவடியடைந்தேதன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (21)

சிவோகம்பாவனைசெய்ய

திருவொற்றியூர். பண்-தக்கேசி.

வழித்தலைப்படுவான்முயல்கின்றேன்
 உண்ணப்போடுவெண்ணைப் பாலிக்கமாட்டேன்
 சுழித்தலைப்பட்டநீர்து போலச்
 சுழல்கின்றேன்சுழல்கின்றதென்னுள்ளம்
 கழித்தலைப்பட்டநாயதுபோல
 வொருவன்கொல்பற்றிக்கறகறவிழுக்கை
 ஒழித்தூரீயருளாயினசெய்யாய்
 ஒற்றியூரெனுமுருறைவானே. (22)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

கோயிற்றிருநேரிசை. பண்-கொல்லி.

பத்தனயம்பாடமாட்டேன் பரமனைபரமயோகி
 எத்தினுற்பத்திசெய்கேனென்னை கீயிகழுவெண்டா
 முத்தனேமுதல்வாதிவ்லையம்பலத்தாடுகின்ற
 அத்தாவுன்னுடல்காண்பானடியனென்வந்தவாதே. (23)

திரவியசுத்திசெய்ய

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

ஆவாகியாவினிலைத்துமாகியறிவாகியழலாகியவியுமாகி
 நாவாகிநாவுக்கோருரையுமாகிநாதனய்வேதத்தினுள்ளோனாகிப்
 புவாகிப்புவுக்கோர்நாற்றமாகிப்புக்குளால்வாசமாய்நின்றானாகித்
 தேவாகித்தேவரமுதலுமாகிச்செழுஞ்சுடராய்சென்றழக
 [ணின்றவாதே. (24)]

மந்திரசுத்திசெய்ய

புள்ளிருக்குவேனார். திருத்தாண்டகம்.

பேராயிரம்பரவிவாடேரேத்தம்
 பெம்மானைப்பிரிவிவிலாவடியார்க்கென்றும்

வாராதசெல்வம்வருவிப்பாளை
 மந்திரமுந்தந்திரமுமருந்துமாகித்
 தீரானோய்தீர்த்தருளவல்லான் தன்னைத்
 திரிபுரங்கடியெழுத்திண்சீலைகைக்கொண்ட
 போராணைப்புள்ளிருக்குவேளுராணைப்
 போற்றுதேயாற்றநாள்போக்கினேனே. (25)

பெட்டகக்கோயில் திறக்க

திருமறைக்காடு. திருக்குறுந்தொகை.
 பண்ணினேர் மொழியாளுமைபங்கரோ
 மண்ணினூர்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
 கண்ணினுலுமைக்காணக்க தவினைத்
 திண்ணமாகத்திறத்தருள்செய்ம்மினே. (26)

பெட்டகக்கோயிலினின்று உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ண

திருப்புள்ளிருக்குவேளுர். திருத்தாண்டகம்.
 ஆண்டாணையடியேயினையாளாக்கொண்டு
 அடியோடுமுடியயன்மாலறியாவண்ணம்
 கீண்டாணெடுங்குளமாநகரான் தன்னை
 தேமிவான்படையானீளுரவோளாகம்
 கீண்டாணக்கேதாரமேவினினைக்
 கேடிலியைத்திளர்பொறிவாளரவோடென்பு
 பூண்டாணைப்புள்ளிருக்குவேளுராணைப்
 போற்றுதேயாற்றநாள்போக்கினேனே. (27)

ஸ்நானவேதிகையில்

உடையவரை யெழுந்தருளச் செய்தபின் சொல்ல.
 கடுவாய்க்கரைத்திருப்புத்தூர். திருக்குறுந்தொகை.
 பந்தபாசமறுத்தேனையாட்கொண்ட
 மைந்தனை மணவாளனை மாமலர்க்

கந்தரீர்க்கடுவாய்க்கரைத்தென்புத்தூர்
எந்நைய்சீனெக்கண்டினிதாயிறேற. -

(28)

இலிங்கசுத்தி செய்ய

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

இருநிலனாய்த்தீயாகிரீருமாகி
இயமானனாயெழியுக்காற்றாமாகி
அருநிலையதிக்களாய்ளாயிருகி
ஆகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப்
பெருநலமுங்குற்றமும்பெண்ணுமானும்
பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையின்ருகிகளையாகி
நிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாடேற.

(29)

அஷ்டபுஷ்பஞ்சாத்த

திருமறைக்காடு. திருக்குறுந்தொகை.

அட்டமாமலர்கூடியும்பொடு
வட்டப்புன்சடைமாமறைக்காடரோ
நட்டமாடியுநான்மறைபாடியும்
இட்டமாகவிருக்குமட்டமீதே.

(30)

தூபதீபம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருச்சண்பைநகர். திருவிராகம். பண்-சாதாரி.

எந்தமதுகிண்பிரியாதபெருமானெனவிதைஞ்சியிமையோர்
வந்துதுதிசெய்யவளர்தூபமொடுதீபமலிவாய்மையதனால்
அந்தியமர்ச்சந்திபலவர்ச்சீனெகள் செய்வமர்கின்றவழகன்
சந்தமலிருந்தளநன்மாதிரெடுமேவுதிசண்பைநகரே.

(31)

எண்ணெய்க்காப்பு

கோயில். பண்—கார்தாரபஞ்சமம்.

ஆடினாங்கு நெய்யொடுபால்தயிர் அந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பலம்

நாடினாடிமாநறுங்கொன்றையந்தவனே

பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்கடைப்பனிகால்கதிர்

[வெண்டிங்கள்

குடியையருளாய்கருங்கவெமதொல்வினையே.

(32)

நெல்லிக்காப்பு

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருநீலக்குடி. திருக்குறுந்தொகை.

செய்யமேனியன்றேறேனாடுபால்தயிர்

நெய்தாடியநீலக்குடியான்

மையலாய்மறவாமனத்தார்க்கெலாங்

கையில்ஆமலக்கனியொக்குமே.

(33)

பஞ்சகவ்விய அபிஷேகம்

பாவநாசத்திருக்குறுந்தொகை.

பாவமும்பழிபற்றறவேண்டுவிர்

ஆவிலைஞ்சுகந்தாடுமவன்கழல்

மேவாராய்க்கவும்மகிழ்ந்துள்குமின்

காவலான்கலந்தருள்செய்யுமே.

(34)

பஞ்சாயிர்த அபிஷேகம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருச்செங்காட்டக்குடி. பண் - பழந்தக்கராகம்.

பாலினாநறுநெய்யாற்பழத்தினுற்பயின்றாட்டி

நூலினுன்மணமாலையொணர்ந்தடியார்புரிந்தேத்தச்

சேலினூர்வயல்புடைகுழ்செங்காட்டங்குடியதனுள்

காலினூற்கூற்றுதைத்தான்கணபதீச்சரத்தானே.

(35)

நெய்யபிஷேகம்

திருநாவுக்கரசநாயனார்

திருப்புகலூர். திருத்தாண்டகம்.

நெய்யாடிநின்மலனேநீலகண்டா

நிறைவுடையாய்மறைவல்லாய்நீதியானே

மையாடுகண்மடவாள்பாகத்தானே

மானீரூலுடையாய்மகிழ்ந்துநின்றாய்

கொய்யாடுகவிளங்கொன்றைமாலே

கொண்டடியேனாணிட்டுக்கூறிநின்றாய்

பொய்யாடேசுவடிக்கேபோதுகின்றேன்

பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

(36)

பாலபிஷேகம்

திருவெண்காடு. திருக்குறுந்தொகை.

பாலையாடுவர்பன்மறையோதுவர்

சேலையாடியகண்ணுமைபங்கனார்

வேலையார்விடமுண்டவெண்காடர்க்கு

மாலையாவதுமாண்டவாங்கமே.

(37)

தயிரபிஷேகம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருவோணகாந்தன்றளி. பண்-இத்தனம்.

நெய்யும்பாலுந்தயிருங்கொண்டுநித்தல்பூசனைசெய்யலுற்றார்

கையிலொன்றுங்காணமில்லைக்கழலடிதொழுதுய்யினல்லால்

ஐவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டமுத்துவேற்கு

உய்யுமாடுறன்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன்றளியுளீரே. (38)

தேனபிஷேகம்

திருவாவடுதுறை. பண்-தக்கேசி.

வானகாடேனவழித்துணைமருந்தே

மாசிலாமணியேமறைப்பொருளே

யேனமாவெயிருமையுமெலும்பு
 மீடுதாங்கியமார்புடையானே
 தேனெய்ப்பால்தயிராட்டுகந்தானே
 தேவனே திருவாவடுதறையுள்
 ஆனையெயினையஞ்செலென்றருளா
 யாரொனக்குறவமரர்களேதே.

(39)

கருப்பஞ்சாறபிஷேகம்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவீழிமிழலை. திருத்தாண்டகம்.

ஆலைப்படுகரும்பின்சாறுபோல
 அண்ணிக்குமஞ்செழுத்தினுமத்தான்காண்
 சீலமுடையடியார்சிந்தையான்காண்
 திரிபுரமூன்றெறிபடுத்திசிலையினுன்காண்
 பாலினொடுதயிர்நறுமெய்யாடினுன்காண்
 பண்டாங்கேவடன்காண்பலிதேர்வான்காண்
 வேலைவிடமுண்டமிடற்றினுன்காண்
 வீண்ணிழிதண்வீழிமிழலையானே.

(40)

பல்கனிச்சாறபிஷேகம்

திருவிடைமருதூர். திருக்குறுந்தொகை.
 கனியினுங்கட்டிபட்டகரும்பினும்
 பனிமலர்க்குழற்பாவைநல்லாரினுந்
 தனிமுடிகவித்தாளுமரசினும்
 இனியன்றன்னடைந்தார்க்கிடைமருதனே.

(41)

இளநீரபிஷேகம்

திருவீழிமிழலை-திருத்தாண்டகம்.

கெய்யினொடுபாலிளநீராடினன்கா
 ணித்தன்மணவாளனெனநிற்கின்றன்காண்

கையின் மழுவா னொடு மாளேன் தினுன்காண்
 சாலனுயிர்க லாற்கழிவித் தான்காண்
 செய்ய திருமேனி வெண்ணீற்றி னுன்காண்
 செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ்சேர்த்தினுன்காண்
 வெய்யகனல்விளையாட்டாடினுன்காண்
 விண்ணிழி தண்வீழிமிழலையானே. (42)

சந்தனக்குழம்பிஷேகம்

தனித்திருநேரிசை.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே தூயகாவிரியின்னீர்
 கொண்டிருக்கோதியாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
 இண்டைகொண்டேறநோக்கியீசனெயம்பிரானைக்
 கண்டனைக்கண்டிராடேதகாலத்தைக்கழித்தவாறே. (43)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருக்கானப்பேர். பண்-கொல்லி.

வாவிவாய்த்தங்கிய நுண்சிறைவண்டினம்
 காவிவாய்ப்பண்டெயங்கானப்போண்ணலை
 நாவிவாய்ச்சாந்தளும்பூவுஞ்ஞானநீர்
 தூவிவாய்ப்பெய்துநின்றாட்டுவார்தொண்டரே. (44)

தூபம்

திருச்செங்காட்டங்குடி. பண்-பழந்தக்கராகம்.

தொங்கலுங்கமழ்சாந்துமகிற்புகையுந்தொண்டர்கொண்
 டங்கையாற்றொழுதேத்தவருச்சனற்கன்ருள்செய்தான்
 செங்கயல்பாய்வயலுத்தெசெங்காட்டங்குடியதனுட்
 கங்கைசேர்வார்சடையான்கணபதிச்சரத்தானே. (45)

சுத்தஜல அபிஷேகம்

திருவிடைமருதூர். பண்-தக்கராகம்.

தடங்கொண்டேதார்தாமரைப்பொன்முடிதன்மேற்
 குடங்கொண்டடியார்குளிர்நீர்சுமந்தாட்டப்

படக்கொண்டே தார்பாம்பரையார்த்தபரமன்
இடக்கொண்டிருந்தான் றனிடைமருதீதோ. (46)

உடையவரைப் பீடத்திலெழுந்தருளப்பண்ண
திருப்புள்ளிருக்குவனார். பண்-சீகாமரம்.
கள்ளார்த்தபூக்கொன்றைமதமத்தங்க தீர்மதியம்
உள்ளார்த்தசடைமுடியெயம்பெருமானுருறையுமிடம்
தன்னாயசம்பாதிசடாயென்பார்தாமிருவர்
புள்ளார்த்தகரையனிடைப்புள்ளிருக்குவனாரே. (47)

ஆவாகளஞ்செய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

சித்தத்தொகைத்திருக்குறந்தொகை
அண்டமாரிருளுகடந்தம்பர்
உண்டுபோலுமோரொண்சுடாச்சுடர்
கண்டிக்காரறிவாரறிவாரெலாம்
வெண்டிக்கட்கண்ணிவெதியென்பரே. (48)

திரு இன்னம்பர். திருக்குறந்தொகை
என்னிலாருமெனக்கினியாரில்லை
என்னிலும்கினியாருருவன்னுளன்
என்னுளையுயிர்ப்பாய்ப்புறம்போந்துபுக்
கென்னுளே நிற்குமின்னம்பர் சனே. (49)

சிவதருமோத்தாம்-பரிகாரவியல்-89-ம் திருவிருத்தம்.

உச்சிமுகமீசானமொளிதெனியப்பனிங்கே
உத்தரபுருவதிசையைநோக்கிபுறுமுகத்தே
நிச்சயத்தமுகத்தின்கீழ்ப்பூர்வதிசைநோக்கி
நிகழுமுகத்தற்புருட்கோக்கலர்போனிதமே
அச்சுறுத்துமகோரமுகமறக்கரிதூகராளம்
அவிழ்தாடிவலத்தோளிற்றென்றோக்கியமருஞ்

செச்சைநிறத்தெரிவெழுகமிடம்தோண்மேல்வாமஞ்
செறுபுறத்தின் முகஞ்சத்தியோசாதந் திகழ்வால். (50)

அர்க்கியங்கொடுக்க

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருநனிபள்ளி. பண்—பியந்தைக்காந்தாரம்.

தோடொருகாதனகி யொருகாதிவங்கு சுரிசங்குநின் றுபுரளக்
காடிடமாகநின் றுகனலாடுமெந்தையிடமாயகாதனகர்தான்
வீடுடனெய்துவார்கள்விதியென் றுசென் றுவெறிநீர்தெளிப்பவிரலா
னாடுடனாடுசெம்மையொலிவெள்ளமாருநனிபள்ளிபோலு நமர்காள்.

கோவணம்பாவனைசாத்த

திருக்கொள்ளிக்காடு. பண்—காந்தாரபஞ்சமம்,
பாவணமேவுசொன்மாலையிற்பல
நாவணங்கொள்கையினவின் றசெய்கையர்
ஆவணங்கொண்டெமையாள்வராயினும்
கோவணங்கொள்கையர்கொள்ளிக்காடரே. (52)

கீள்பாவனைசாத்த

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருப்பராய்த்துறை—திருக்குறுந்தொகை

பட்டநெற்றியர்பான்மதிக்கீற்றினர்
நட்டமாடுவர்கள்ளிருளேமமுஞ்
சிட்டனூர்தென்பராய்த்துறைச்செல்வனார்
இட்டமாயிருப்பாராயறிவரே. 53

பரிவட்டஞ்சாத்த

திருப்பருப்பதம். திருநேரிசை.

கட்டிட்டதலைகையேந்திக்கனலெரியாடிச்சீறிச்
சுட்டிட்டநீறுபூசுச்சுடுபிணக்காடராதி

விட்டிட்டவேட்கையார்க்குவேறிருந்தருள்கள்செய்து
பட்டிட்டவுடையராசிப்பருப்பதனோக்கினாரே.

(54)

சந்தனஞ்சாத்த

திருக்கீழ்வேளுர். திருத்தாண்டகம்.

ஆளானவடியவர்க்க்கன்பன்றன்னை
ஆனஞ்சமாடியையநானபயம்புக்க
தாளானைத்தன்னொப்பாரில்லாதானைச்
சந்தனமுங்குங்குமுஞ்சாந்துந்தோயந்த
தோளானைத்தோளாதமுத்தொப்பானைத்
துவெளுத்தகோவணத்தையரையிலார்த்த
கீளானைக்கீழ்வேளுரானுக்கோவைக்
கேடிலியையநாடுமவர்கேடிலாரே

(55)

திருவாபரணஞ்சாத்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருக்கைச்சினம். பண்-சீகாமரம்.

மங்கையோர்கூறுடையான்மன்னுமறைபயின்றான்
அங்கையோர்வெண்டலையாளுடாவம்புண்டுகத்தான்
திங்கனொடுபாம்பணிந்தசீரார்திருமுடிமேல்
கங்கையினுன்மேவியுறைகோயில்கைச்சினமே.

(56)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

தனித்திருத்தாண்டகம்.

கின்னொவார்பிறிற்றிரீயேயானாய்
கினைப்பார்கண்மனத்துக்கோர்வித்துமானாய்
மன்னனாய்மன்னவர்க்கோரமுதமானாய்
மறைநான்குமானாயாறங்கமானாய்

பொன்னுனாய்மணியானும்பாகமானாய்
பூமிமேற்புகழ்த்தக்கபொருளையுன்னை
என்னுனாய் என்னுனா யென்னினல்லால்
ஏழையெனென்சொல்லியேத்துகேனை. (57)

பூணூல்சாத்த

திருநானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருநாண. பண்-கார்தாரம்.

முத்தேதர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேதர்மலர்சடையிலவைத்தாரிடம்போலுஞ்சோலைருழந்த
அத்தேதனளியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தம்பி
தெத்தேதயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்திருநாணவே. (58)

புஷ்பாஞ்சலி

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவையாறு. திருவிருத்தம்.

நின்போலமார்கணீண்முடிசாய்த்தநிமிர்த்துருத்த
பைம்போதுழக்கிப்பவளந்தழைப்பனபாங்கறியா
என்போலிகள்பறித்திட்டவிலையுமுகையுமெல்லாம்
அம்போதெனக்கொள்ளுமையனையாறனடித்தலமே. (59)

இண்டைசாத்த

திருஏகம்பம். பண்-கார்தாரம்.

அண்டமாயாதியாயருமறையொடைம்பூதப்
பிண்டமாயுலகுக்கொர்பெய்பொருளாம்பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்நாமலர்நாவிச்சொன்மாலுபுனைகின்ற
இண்டைசேர்ச்சடையானையென்மனத்தேதவைத்தேனே. (60)

திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்த

திருப்பராயத்துறை. திருக்குறுந்தொகை.

போதுதாதொடுகொண்டுபுனைந்துடன்
தாதவிழ்சடைச்சங்கரன்பாதத்துள்

வாறைதீர்க்கவென்றேத்திப்பராய்த்துறைச்
சோதியானைத்தொழுதெழுந்தாய்ம்மினே.

(61)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருளகம்பம். பண்-இந்தனம்.

நொச்சியேவன்னிகொன்றைமதிசூவிளம்
உச்சியேபுனைதல்வேடம்விடையூர்தியான்
கச்சியேகம்பமேயகறைக்கண்டனை
நச்சியேதொழுமினும்மேல்வினைநையுமே.

(62)

போகாங்கமூர்த்தி பூசைக்குத் தியானம்

சிவதருமோத்தரம். பரிகாரவியல்-91ஆம் விருத்தம்.

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு திரிநயனம் பிறையஞ் செறிசடையர்
வலக்கரத்திற் றிரிகுலம் வரதங், கருதுமற் றையகரத்திற் செப
மாலை யபயங் காருணிகர்க் கோனர்க் கவர்தமக்குக் கனிட்டர், திரு
வுருவங்கோங்கினலர் திரிநயனங் காமுன் செப்பியதே திருநாமத்தற்
புருடதேவர், வரியரவு மிளம்பிறையுஞ் சடைமுடியின் வைத்தார்
மலரடியை மறவாதார் வல்வினையை மாய்ப்பார்.

(63)

இதுவுமது-92ஆம் விருத்தம்.

கரியவுரு வெரியசடை கபாலநிரை மாலை கராளமுகங் கவிழ்
தாடி கண்முன்று வட்டங், கரதலங்க ளொருநான்குங் கட்டுரைத்த
படியே காட்டினமுன் னிருநான்கு கரமுமுள ரென்றே, வெருவி
யிட மருவலரை வெருட்டியவுக் கிரத்து விக்കிரகா கோரமென
விளம்புபெய ருடையார், இருபதமு மொருபொழுது மறவாதே
யேத்தி யெண்ணுமவ ரிடர்வினையை யிடிப்பார்க ளென்றும்.

(64)

இதுவுமது 93-ஆம் விருத்தம்

தேமொழியா னுமையென்னத் திருமுகமுந் தோடுந், திலத்த
தற் சிறப்புமிரு ளளகவிதச் செறிவும், வாமமெணுந் தேவர்க்கு
வாய்த்தனவே செம்மை வடிவுமவர் கரதலங்கண் ணுதிசனில்

வகுப்பே, சேமவுருத் திகழ்சங்கஞ் சடாமுடியிற் பிறையுந் திரிநய
ணங் காதலங்கள் செப்பியமுற் படியே, நாமமது சத்தியோ சாத
மென நவின்ற நாதற்கு நயந்தவனா நினைக்கவினை நூசம். (65)

இதவுமது-94ஆம் விருத்தம்.

திருவுருவ மிருதயர்க்குத் தவளமெனத் தெனிக் சேடித்தவறுப்
பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே, திருவுருவங் கனகமெனச் சிரத்தி
னுக்குத் தெனிக் சேடித்த வறுப்பினைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே,
திருவுருவஞ் சிந்தா மெனத்தெனிக் கைக்குச் சேடித்தவறுப்ப
னைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே, திருவுருவம் வண்டினிற் கராள
முகங் கவசஞ்சேடித்தவறுப் பனைத்துஞ் செப்பியமுற்படியே. (66)

இதவுமது-95ஆம் விருத்தம்

ஒவ்வொன்றே திருமுகமு நேத்திரங்கட் குணரிடல் லொளியு
மிரவிமதி யுதாசனனை யொக்கு, மிவ்விரண்டே காதலமும் வரமபய
மவையு மிவ்விரண்டே விழியுமென வெண்ணிடுக வெழிலார், செவ்
வரத்தர் திருவுருவங் காதலமீ ரார்தர் திருநயன மொருமூன்றுஞ்
சினத்திடித்த குரலு, மிவ்வகையெல் லாமுடைய ரத்திரொன்றி
யம்பு மிவாடியை யிருதயத்தி னிருத்தினிட மிலையே. (67)

நிவேதனம்செய்ய

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருஏகம்பம். பண்-தக்கேசி.

ஆலந்தானுகர்தமுதுசெய்தானை
யாதிபையமார்தொழுதேத்தும்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைச்
சிந்திப்பாரவாரசிந்தையுள்ளனை
எலவார்குழலாளுமைநங்கை
யென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பெனம்மானைக்
காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (68)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவகம்பம். திருவிருக்குக்குறன்-கொல்லி.

கலியார்கச்சி-மலியேகம்பம்

பலியாற்போற்ற-கலியாவினையே.

(69)

அடைக்காய்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருப்புறம்பயம். திருத்தாண்டகம்.

ஆகாதஞ்சுண்டவந்திவண்ணர்

ஐந்தலையமாசுணங்கொண்டம்பொற்றேண்மேல்

ஏகாசமாவிட்டோடொன்றேந்திவந்த்

திடுதிருவேலியென்றார்க்கில்லெபுக்கேன்

பாகே தங்கொன்னார்பலியுங்கொன்னார்

பாலியேன்கண்ணுளேபற்றிநோக்கிப்

போகாதவேடத்தர்பூதஞ்சூழ்ப்

புறம்பயநம்முமொன்றுபோயினோ.

(70)

தூபம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருக்கழிப்பாலி. பண்-கௌசிகம்.

வெந்தகுங்கிலியப்புனைவிம்மவே

கந்தரின் லுலவுங்கழிப்பாலையார்

அந்தமும்மனவும்மறியாததோர்

சந்தமாவவார்மேவியசாந்தமே.

(71)

தீபம்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவையாறு. திருத்தாண்டகம்.

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே

யேகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே

● விட்டொன்றேந்திவந் என்றுமடாடம்.

கல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயே
 ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே
 பொல்லாவினைகள் துப்பாய்நீயே
 புகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
 செல்வாய்செல்வந்தருவாய்நீயே
 திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி. (72)

திருமறைக்காடு. திருத்தாண்டகம்.
 தூண்டுசுடர்னையசோதிகண்டாய்.
 தொல்லமரர்குளாமணிதான்கண்டாய்
 காண்டற்கரியகடவுள்கண்டாய்
 கருதுவார்க்காற்றுவெளியான்கண்டாய்
 வேண்டுவார்வேண்டுவதேயீவான்கண்டாய்
 மெய்நெறிகண்டாய்விந்தமெல்லாம்
 மாண்டமனத்தார்மனத்தான்கண்டாய்
 மறைக்காட்டுமையுமனனன்றானே. (73)

திருநீறுசாத்த

திருவாரூர். பண்-காந்தாரம்.
 நீறுமெய்ப்பூசுவல்லானுரினப்பவர்கெஞ்சுத்தளானும்
 ஏறுகந்தேதவல்லானுமெரிபுரைமேனியினனும்
 நாறுகாந்தையினுநான்கைக்கண்டத்தினனும்
 ஆறுசடைக்கார்தானுமாரூமரந்தவம்மானே. (74)

தர்ப்பணந்தெரிசிப்பிக்க

திருவாரூர். திருவிருத்தம்.
 பூம்படிமக்கலம்பொற்படிமக்கலமென்றிவற்றால்
 ஆம்படிமக்கலமாகிலுமாருநினிதமர்த்தார்
 தாம்படிமக்கலம்வேண்டுவரேற்றமிழ்மாலகளால்
 நாம்படிமக்கலஞ்செய்துமொழுதுய்மடநெஞ்சமே. (75)

●தர்ப்பணமென்பது கண்ணாடி.

**ஜெபம்பண்ணினபின்பு அர்க்கியங்கொடுக்க
சுந்தரமூர்த்திநாயனார்**

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி. பண்—பழம்பஞ்சரம்.

இட்டனும்மடியேத்துவாரிகழ்ந்திட்டநாண்மறந்திட்டநாள்
கெட்டநாளிவையென்றலாற்கருதென்கிளர்புனற்காவிரி
வட்டவாசிகைகொண்டடிதொழுதேத்துபாண்டிக்கொடுமுடி
நட்டவாவுனைநான்மீக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. (76)

குருவர்ச்சையுள்வணக்கம்

திருக்காளத்தி. பண்—தட்டாராகம்.

மறிசேர்கையினேழ்தமாவுரிபோர்த்தவனை
குறியேயென்னுடையகுருவெயுன்குற்தேறவல்செய்வென்
நெறியேநின்மடியார்நினைக்குந்திருக்காளத்தியுள்
அறிவெயுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே. (77)

அருச்சுனைசெய்ய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருப்பாம்புரம். பண்—தக்கராகம்.

கொக்கிதேகோடுகூவிளமத்தங்கொன்றையொடெருக்கணிசடையர்
அக்கிடுஞடாமைபுண்டழகாகவனலதுவாடுமெம்மடிகள்
மிக்கநல்வேதவேள்வியுளெங்கும்விண்ணவர்விரைமலர்துவப்
பக்கம்பல்பூதம்பாடிடவருவார்பாம்புரநன்னகராரே. (78)

அச்சிறுபாக்கம். பண்—குறிஞ்சி.

ஏறுமொன்றேறநீறுமெய்ப்புகி
யிளங்கிளையரிவையொடொருக்குடனுதி
கூறுமொன்றருளிக்கொன்றையந்தாருங்
குளிரினமதியமுங்கூவிளமலரும்
நாறுமல்லிகையுமெருக்கொடுமுருக்கு
மகிழிளவன்னியுமிவைநலம்பகர

ஆறுமோர்ச்சடைமேலணிர்தவெம்மடிக
எச்சிறுபாக்கமதாட்சிகொண்டாரே. (79)

திருப்புள்ளிருக்குவனார், பண்- சீகாமரம்.

வாசநலஞ்செய்திமையோர்நாடோ ழுமலர்தாவ
நசனெம்பெருமானினிதாகவுறையுமிடம்
யோசனைபோய்ப்பூக்கொணர்ந்தங்கொருநாளுமொழியாமே
பூசனைசெய்தினிதிருந்தான்புள்ளிருக்குவனாரே. (80)

திருமந்திரம்

அம்புயரீலங்கமுநீரணிரெய்தல்
வம்பவிழ்பூகமுமாதவிமந்தாரர்
தும்பைவகுளுஞ்சரபுன்னைமல்லிகை
செண்பகம்பாதிரிசெவ்வந்திசாத்திடே. (81)

எழுந்துகும்பிட

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவாவூர்ப்பசுபதீச்சரம். பண்- கட்டபாடை,
குற்றமறுத்தார்குணத்தினுள்ளார்கும்பிடுவார்தமக்கன்புசெய்வார்
ஒற்றைவிடையினர்நெற்றிக்கண்ணொருறைபதியாகுஞ்செறிக்கொள்
சுற்றியவாசலின்மாதர்விழாச்சொற்கவிபாடரிதானநல்கப் [மாடஞ்
பற்றியகையினர்வாழுமாவூர்ப்பசுபதீச்சரம்பாடுநாவே. (82)

பிரதக்ஷிணஞ்செய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவானூர். திருத்தாண்டகம்.

மதிதருவெனஞ்சமேயுஞ்சுபோக
வழியாவதிதுகண்டாய்வானேர்க்கெல்லாம்
அதிபதியேயாரமுதேதயாதியென்றும்
அம்மானையாளுநொம்மையாவென்றும்

துதிசெய்து தன் றுமலர்கொண்டுதாவிச்
 சூழும்வலஞ்செய்துதொண்டுபாடிக்
 கதிர்மதிசேர்சென்னியனே காலகாலா
 கற்பகமேயென்றென்றே நகதறூரில்லே. (83)

ஜெபித் துச்சாத்த

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருவாரூர். பண்- புறநீர்மை.

அந்தியுண்பக ணுமஞ்சப தஞ்சொல்லி
 முந்தியெழும்பழையவல்லினைமூடாமுன்
 சிந்தைபராமரியாத் தென்றிருவாரூர்புக்
 கெந்தைபிரானாயென்றுகொலெய்துவதே. (84)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவீழிமிழலை. திருக்குறுந்தொகை.

கருவனேகருவாய்த்தெளிவார்க்கெலாம்
 ஒருவனையுயிர்ப்பாயுணர்வாய்நின்ற
 திருவனே திருவீழிமிழலையுள்
 குருவனையடியேனைக்குறிக்கொளே. (85)

ஆனந்தக்கூத்தாடல்

கோயிற்றிருநெரிசை. பண்-மகால்வி.

பார்த்திருந்தடியனெனான்பாவுவன்பாடியாடி
 மூர்த்தியேயென்பணுன்னைமூவரின்முதல்வெனென்பன்
 ஏத்துவாரிடர்கடர்ப்பாய்தில்லைச்சிற்றம்பலத்துக்
 கூத்தாவுன்கூத்துக்காண்பான்கூடநான்வந்தவாதே. (86)

நமஸ்காரம்பண்ணுவதற்குமுன்செய்யுந்துதி

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருப்புகூர். பண்- தக்கேசி.

இயக்கர்கின்னார்யமனெடுவருணர்
 இயங்குதீவளிஞாயிறுதிங்கள்

மயக்கமில்புலிவானாநாகம்

வசுக்கள்வானவர் தானவரெல்லாம்

அயர்ப்பொன்றின்றிநின்றிருவடியதனை

அர்ச்சித்தார்பெறுமாரருள்கண்டு

தினைப்பொன்றின்றிநின்றிருவடியடைந்தேன்

செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே.

(87)

நமஸ்காரஞ்செய்ய

திருநாவுக்கரசநாயனார்

தனித்திருநேரிசை.

அங்கத்தைமண்ணுக்காக்கியார்வத்தையுனக்கேதந்து

பங்கத்தைப்போகமாற்றிப்பாவீத்தேதன்பாமாநின்னைச்

சங்கொத்தமேனிச்செல்வாசாதனுந்நாயேனுந்நை

எங்குற்றடியென்நபோதாலிங்குற்றேறென்கண்டாயே

(88)

தனித்திருக்குறுந்தொகை.

ஞானத்தாற்றொழுவார்சிலஞானிகள்

ஞானத்தாற்றொழுவேனுனைநானலென்

ஞானத்தாற்றொழுவார்கள்தொழக்கண்டு

ஞானத்தாயுனைநானுந்தொழுவனே.

(89)

வாழ்த்தவாயும்நினைக்கமடநெஞ்சந்

தாழ்க்கச்சென்னியுந்தத்தலைவனைச்

சூழ்த்தமாமலர்நாவித்துதியாதே

வீழ்த்தவாவியேனெனடுங்காலமே.

(90)

திருமருகல். திருக்குறுந்தொகை.

பெருகலாந்தவம்பேதைமைதீரலாந்

திருகலாகியசின்னத்திருத்தலாம்

பருகலாம்பரமாயதோரானந்தம்

மருகலானடிவாழ்த்திவணங்கவே.

(91)

நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருக்கும்போது துதிக்க

திருக்கடம்பூர். திருக்குறந்தொகை.

பொய்தொழாதுபுலியுரியோன்பணி
செய்தெழுவெழுவார்பணிசெய்தெழா
வைதெழாதெழுவாரவரென்கநீர்
கைதொழாவெழுமின்கரக்கோவிலே.

(92)

தோத்திரஞ்செய்ய.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவலிவலம். பண்—பழந்தக்கராகம்.

தாயுநீயே தந்தைநீயே சங்கரனையடியேன்
ஆயுநின்பாலன்புசெய்வானாதரிக்கின் றதுள்ளம்
'ஆயமாயகாயத்தன்னுளைவாரின்றொன் றலொட்டார்
மாயமேயென்றஞ்சுகின்றே றன்வலிவலமேயவனே.

(93)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

தனித்திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீயம்மையையனூ
அன்புடையமாமனுமாயியு
ஒப்புடையமாதருமொண்டொருநூ
ஒருகுலமுஞ்சுற்றமுமோருநூ
துய்ப்பனவுமய்ப்பனவுந் தாற்றுவாய்நீ
துணையாயென்னெஞ்சத் துறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்தநீ
இறைவனீயே ஹார்தசெல்வனீயே.

(94)

திருவாவடுதறை. திருத்தாண்டகம்.

திருவேயென்செல்வமே தனேவானே
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற்சோதிமெக்க

உருவேயென்னுறவேயென் னுனேயுனின்
உள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேரின்ற
கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்
கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய்
அருவாயவல்லினேநாயடையாவண்ணம்
ஆவடுதண்டுறையறையமுமராரேறே.

(95)

திருக்கடபூர். திருநேரிசை.

பழியுடையாக்கைதன்னிற்பாழுக்கேகீரிதைத்து
வழியிடைவாழமாட்டேன்மாயமுந்தெளியகில்லென்
அழிவுடைத்தாயவாழ்க்கையைவராலலக்கப்பட்டுக்
கழியிடைத்தோணிபோன்றேறன்கடபூர்வீரட்டனாரே, (96)

திருவதிகைத்திருவீரட்டானம். திருநேரிசை.

கழித்திலென்காமவெந்நோய்காதன்மையென்னும்பாசம்
ஒழித்திலேனான்கேணக்கியுணர்வெனுமிமைதிமத்து
விழித்திலெனவெளிமுதோன்றலினையெனுஞ்சரக்குக்கொண்டேன்
அழித்திலெனயர்த்துப்போனேனதிகைவீரட்டனாரே. (97)

திருக்கோடிகா. திருநேரிசை.

கேழல்வென்கொம்புபுண்டுகளொளிமார்பினானே
ஏழையேனையேனென்னென்செய்கேனைக்கைபெம்மான்
மாழையொண்கண்ணினூர்கள்வலதனின்மயங்குகின்றேன்
கூழையேறுடையசெல்வாகோடிகாவுடையகோவே. (98)

திருப்பாதிரிப்புலியூர். திருவிருத்தம்.

புழுவாய்ப்பிறக்கினும்புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவாதிருக்கவரந்தரவேண்டுமிய்வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரக்கியிருத்தருள்செய்பாதிரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்புனற்கடக்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்தே

[தேவண்ணனே (99)]

கோயிற்றிருவிருத்தம்

படைக்கலமாகவுன்னுமத்தெழுத்தஞ்செனாவிற்றொண்டேன்
இடைக்கலமல்லேனெழுப்பிற் பும்முனக்காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கிலும்போகேன்றொழுதுவணங்கித்தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங்கண்டாயணிதில்லைச்சிற்றம்பலத்தானே. (100)

திருவாரூர். போற்றித்திருத்தாண்டகம்.

சங்கரனேரின்பாதம்போற்றிபோற்றி
சதாசிவனேரின்பாதம்போற்றிபோற்றி
பொங்கரவாரின்பாதம்போற்றிபோற்றி
புண்ணியனேரின்பாதம்போற்றிபோற்றி
அங்கமலத்தயனோடுமாலுங்காணு
அனலுருவாரின்பாதம்போற்றிபோற்றி
செங்கமலத்திருப்பாதம்போற்றிபோற்றி
திருமூவட்டானனேபோற்றிபோற்றி. (101)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருவிடைமருதூர். பண்-தக்கேசி.

கொடுக்ககின்றிலேனெனப்பொருடன்னைக்குற்றஞ்செற்றம்வை
முதலாக, விடுக்ககின்றிலேன் வேட்கையுஞ்சினமும்வெண்டிலும்
புலனென்வசமல்ல, கடுக்கமுற்றதேதார்மூப்புவந்தெய்திநமன்றமர்
நாகத்திடலஞ்சி, இடுக்கணுற்றனனுய்வகையருளாயிடைமருதுறை
யெந்தைபிரானே. (102)

திருமழபாடி. பண்-சட்டராகம்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்ககைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிக்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுள்மாணிக்கமே
அன்னையுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (103)

திருக்கடவுள். பண்-கட்டாராகம். .

மண்ணீர் தீவெளிகால்வருபு, தங்களாகி மற் றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணாகும்மணியேகடவுள் தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணுவென்னமுதேதெனக்கார்துணையிலதே. (104)

திருவாவடுதலை. பண்-தக்கேசி.

ஒப்பிலாமுலையாளொருபாகாவுத்தமாமத்தமார்தருசடையாய்
முப்புரங்களைத்தீவனோத்தங்கேகழுவருக்கருள்செய்யவல்லானே
செப்பவானிழற்கீழிருந்தருளுஞ்செவ்வனே திருவாவடுதலையுள்
அப்பனையெனையஞ்சலென்றருளாயாரொனக்குறவமரர்களேறே.

குறையிலாரிறைவெருணக்குன்றேறகூத்தனே குழைக்காதடை
யானே, உறவிலேனுனையன்றிமற்றடியெனொருபிழைபொறுத்தா
லழிவுண்டே, சிறைவண்டார்பொழில்குழி திருவாரூர்ச்செம்பொனே
திருவாவடுதலையுள், அறவனையெனையஞ்சலென்றருளாயாரொனக்
குறவமரர்களேறே. (106)

எட்டாந்திருமுறை திருவாசகம்

திருச்சதகம்-97.

உடையநாதனேபோற்றிநின்னலாற்பற்றமற்றெனக்காவதொ
ன்றினி, உடையனோபணிபோற்றியும்பரார் தம்பராபார்போற்றியா
ரிலுங், கடைய னாயினேன் போற்றி யென்பெருங்கருணை யாளனே
போற்றியெண்ணின், அடிய னாக்கினாய் போற்றி யாதியு மந்தமாய்
னாய்போற்றி யப்பனே. (107)

அடைக்கலப்பத்து-8.

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிப்ங் காரின் மலாடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன்

பாவிடை யாடு குழல்போற் கார்து பர்த்துள்ளம்
ஆகெடு வேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (108)

குழைத்தபத்து-7.

அன்றே யென்ற னுவியு முடைமையெல் லாமுங் [யோ
குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டில
இன்றோ ரிடைபூ மெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க னென்
மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ விதற்குநாயகமே. (109)

ஒன்பதாந்திருமுறை. கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா

திருச்சாட்டியக்குடி. பண்பஞ்சமம்.

செங்குண போற்றி திசைமுகா போற்றி சிவபுர நகருள்வீற்
றிருந்த அங்குண போற்றி யமரனே போற்றி யமரர்க டலைவனே
போற்றி, தங்குணன் மறைதூல் சகலமுங் கற்றோர் சாட்டியக் குடி
யிருத் தருளும் எங்குண யகனே போற்றியே ழிருக்கை யிறைவனே
போற்றியே போற்றி. (110)

சேந்தனார். திருப்பல்லாண்டு.

பாலுக்கு பாலகன்வேண்டியமுதிடப்பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள் செய்தவன்மன்னியதில்லைதன்னுள்
ஆலிக்குமந்தணர்வாழ்கின் றசிற்றம்பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லாணுக்கேபல்லாண்டுகடறுதமே. (111)

பத்தாந்திருமுறை. திருமந்திரம்

போற்றுகின்றேன்புகழ்த்தம்புகழ்ஞானத்தைத்
தேற்றுகின்றேன்சிகந்தையகன்சேவடி
சாற்றுகின்றேனைறையோசிவயோகத்தைப்
போற்றுகின்றேனெம்பிரானென்னுநானே. (112)

பதினேரத்திருமுறை

காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி-81.

காலனையும் வென்றோம் கடுகாக் கைகழன்றோம்
மேலை யிருவினையும் வேரறுத்தோம்—கோல
அரணு ரவிர்தழிய வெந்தீயம் பெய்தான்
சாரணு விர்தங்கள் சார்ந்து.

(113)

ஐயடிகள்காடவர்கோள்நாயனார்

சேஷத்திரத்திருவெண்பா-20.

என்னெஞ்சே யுன்னை யிரந்து முரைக்கின்றேன்
கன்னஞ்சய் வாயாகித் காலத்தால்—வன்னெஞ்சேய்
மாகம்பத் தானே யுரித்தானே வணக்கச்சி
யேகம்பத் தானே யிறைஞ்சு.

(114)

சேரமான்பெருமானையனார்

பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 91.

கொற்றவ னேயென்றுங் கோவண் த்தா யென்று மாவண் த்தால்
நற்றவ னேயென்று நஞ்சுண்டி யேயென்று மஞ்சமைக்கய்
பெற்றவ னேயென்றும் பிஞ்சுநக னேயென்று மண்மதனைச்
செற்றவ னேயென்று நாளும் பரவுமென் சித்தனையே.

(115)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவெண்காடு.

பூதமுங்கரணம்பொறிகளைம்புலனும்பொருந்தியகுணங்களோர்
மூன்றும், நாதமுங்கடர்தவெளியிலேநீயநானுமாய்நிற்குநாளுளதோ
வாதமுஞ்சமயபேதமுங்கடர்தமனோலயவின்பசாகரனே
ஐதமொன்றறியேன்யாதூதின்செயலேயிறைவனேயேநாயகனே.

யாவரோயிருந்தும்யாவரோவாழ்ந்தும்யாவரோயெமக்குறவாயும்
தேவரீரல்லாற்றிசைமுகமெனக்குத்திருவுளமறியவேறுளதோ
பாவலாடுருவன்செந்தமிழ்க்கிரங்கிப்பரவையாருடலைமாற்ற
ஏவலாளாகியிரவெலாமுழன்றவிறைவனேயேகநாயகனே. (117)

உண்டதேதயுண்டுமுடுத்தேதயுடுத்தமடுத்தடுத்தரைத்த
தேயுரைத்தும்
கண்டதேகண்டுக்கேட்டதேகேட்டுங்கழிந்தனகடவுள்காளெல்லாம்
விண்டதாமரைமேலன்னம்வீற்றிருக்கும்விழவமுலீதிவெண்காடா
அண்டரோபோற்றவம்பலத்தாடுமையனேயும்மாறருளே. (118)

பன்னிரண்டாம் திருமுறை. பெரிபுராணம்

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவியநீர்மலிவேணியன்
அலகில்சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம். (119)

பெரியபுராணம்-பாயிரம்

தற்பாமாய்ப்பரபதமாய்த் தாவிலனுபூதியதாய்
அற்புதமாயாரமுதாயானந்தநிலயவொளிப்
பொற்பினதாய்ப்பிறிவிலதாய்ப்பொருளாகியருளாகுஞ்
சிற்பாமாமம்பரமாத்நிருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. (120)

ஓமத்துக்குப்பின் உபயகாலபூசை
போகாங்கழூர்த்தி முதலியோருக்குப் பராமுகங்கொடுத்துக்
கூட்டி ஜெபஞ்சாத்தினபின் துதி.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருக்கடம்பந்துறை. திருக்குறந்தொகை.

பூமென்கோதையுமையொருபாகனை
ஓமஞ்செய்துமுணர்மின்களுள்ளத்தாம்

காமற்காய்ந்தபிரான்கடம்பந்துறை
காமமேத்தநந்திவினநாசமே.

(121)

உடையவரைப் பெட்டகக்கோயிலில் எழுந்தருளப்பண்ண

திருநகம்பம். பண்—கார்தாரம்.

கைப்போதுமலர்நூவிக்காதலித்துவானோர்கள்
முப்போதுமுடிசாய்த்துத்தொழுவின்முழுவலவனை
அப்போதுமலர்நூவியைம்புலனுமகத்தடக்கி
எப்போதுமினியானென்மனத்தேவைத்தேனே.

(122)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருக்குடவாயில். பண்—கார்தாரம்.

அடியார்த்தபைங்கழலுஞ்சிலம்புமார்ப்பவங்கையில்
செடியார்த்தவெண்டிலையொன்றெந்தியுலகம்பலிதேர்வீர்
குடியார்த்தமாமறையோர்குலாவியேத்துங்குடவாயில்
படியார்த்தகோயிலேகோயிலாகப்பயின்றீரே.

(123)

சண்டேசரபூசை

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருக்குறுக்கை. திருநேரிசை.

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபாமணலாற்குப்பி
அழைத்தங்கேயாவின்பாலெக்கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன்றூதைதானோப்பெருங்கொடுமழுவால்வீசக்
குழைத்ததோரமுதமிந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

(124)

பெட்டகக்கோயில்சாத்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருமறைக்காடு. பண்—இந்தளம்.

சீதூம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கும்
 மதூம் பொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைநைந்தா
 இதுநன்கிறைவைத்தருள்செய்கவெனக்குன்
 கதவந்திருக்காப்புக்கொள்ளுங்கருத்தாலே.

(125)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத்திரட்டு முற்றிற்று.

திருத்தங்கள் :—

பாடல்

- 17 வேடமாமம்பலக் கடத்தனை
- 20 னனைப்போவானும்.
- 42 திருவீழியிழலை.
- 48 சித்தத்தொகைத்திருக்குறுத்தொகை.
- 50 முகமிடத்தோண்மேல்.
- 106 திருவாவடுதிறையன்.
- 109 னவியுமுடலும்.
- 111 பாலுக்குப்பாலகன்.
- 114 கன்னெஞ்சேசய்வாகில்.
- 116 யேகநாயகனே.
- 118 யய்யுமாறருளே.
- 119 பெரியபுராணம்.